

Bruxelles, den 24. februar 2016
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2015/0307 (COD)**

**6310/1/16
REV 1**

**FRONT 79
SIRIS 20
CODEC 185
COMIX 127**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet / Det Blandede Udvalg (EU-Island/Liechtenstein/Norge/Schweiz)
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for så vidt angår en styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser

Ovennævnte forslag, der er en del af lovpakken om grænser, blev forelagt af Kommissionen den 15. december 2015. Det vigtigste mål er at bidrage til forebyggelsen af trusler mod den indre sikkerhed og den offentlige orden. Forslaget er et svar på den opfordring, der blev fremsat af RIA-Rådet i november 2015 om "en målrettet revision af Schengengrænsekodeksen for at sikre systematisk kontrol af EU-borgere, herunder kontrol af biometriske oplysninger, i relevante databaser ved Schengenområdet ydre grænser, idet der gøres fuld brug af tekniske løsninger for ikke at hæmme den smidige bevægelighed". I betragtning også af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2015 og februar 2016 er det en absolut prioritet at nå til enighed om dette forslag.

Der blev gjort betydelige fremskridt under de detaljerede drøftelser i Grænsegruppen den 8., 19. og 29. januar 2016 og mellem RIA-råderne den 4. februar 2016, og formandskabet forelagde en kompromistekst for De Faste Repræsentanternes Komité den 10. februar 2016, hvor der blev gjort yderligere fremskridt. I forlængelse af disse forhandlinger og drøftelserne på RIA-rådernes møde den 18. februar 2016 fortsatte Coreper drøftelsen af spørgsmålet den 24. februar 2016 på baggrund af en revideret kompromistekst.

Formandskabet har på grundlag af de konklusioner, der blev draget i Coreper, udarbejdet den yderligere reviderede tekst, jf. bilaget¹. Bortset fra varigheden af den midlertidige undtagelse fra den systematiske kontrol ved luftgrænser kunne teksten accepteres af et tilstrækkeligt flertal af delegationerne. Artikel 7, stk. 2d, i teksten omhandler en midlertidig undtagelse for luftgrænser i en begrænset periode. Denne tilgang kunne i princippet accepteres af et klart flertal af delegationerne, men nogle delegationer ønskede, at denne periode blev så kort som muligt, og foreslog seks måneder, mens andre argumenterede for en længere periode, så medlemsstaterne kunne få tid til at tilpasse deres ressourcer og infrastrukturer efter behov.

Formandskabet anbefaler en periode på seks måneder, men har i bilagets artikel 7, stk. 2d, også, i skarp parentes, medtaget muligheden for 12 måneder i lyset af delegationernes bemærkninger.

Formandskabet henstiller til Rådet, at det

- *når til enighed om varigheden af den overgangsperiode, der skal indgå i artikel 7, stk. 2d, og*
- *vedtager en generel indstilling til forslaget på grundlag af det og teksten i bilaget med henblik på forhandlinger med Europa-Parlamentet.*

¹ Det bemærkes, at ændringer i forhold til Kommissionens forslag i teksten i bilaget er angivet med understregning.

UDKAST TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for så vidt angår en styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kontrol ved de ydre grænser er en af de vigtigste sikkerhedsforanstaltninger i området uden kontrol ved de indre grænser. Den foretages i alle medlemsstaternes interesse. Et af formålene med kontrollen er at forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed og offentlige orden, uanset hvor en sådan trussel stammer fra.
- (2) Fænomenet med udenlandske terrorkrigere, hvoraf mange er EU-borgere, viser, at det er nødvendigt at styrke kontrollen ved de ydre grænser for så vidt angår EU-borgere.
- (3) Dokumenter for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, bør derfor systematisk kontrolleres i de relevante databaser over stjalne, ulovligt handlede, bortkomne og ugyldiggjorte dokumenter for at undgå, at personer skjuler deres egentlige identitet.

- (3a) Medlemsstaterne er forpligtet til systematisk at kontrollere tredjelandsstatsborgere i alle databaser ved indrejse. Det bør sikres, at en sådan kontrol også foretages systematisk ved udrejse.
- (4) Grænsevagterne bør af samme grund også systematisk kontrollere personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, i relevante nationale og europæiske databaser, for at sikre, at de ikke udgør en trussel mod den indre sikkerhed eller den offentlige orden.
- (4a) Forpligtelsen til systematisk kontrol ved ind- og udrejse gælder medlemsstaternes ydre grænser. Den gælder også ved både ind- og udrejse for indre grænser i de medlemsstater, for hvilke kontrollen i overensstemmelse med de gældende Schengenevalueringsprocedurer allerede er fuldført med positivt resultat, men for hvilke afgørelsen om at ophæve kontrollen ved deres indre grænser i henhold til de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter endnu ikke er truffet. For at undgå, at de personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, underkastes denne kontrol to gange, når de passerer disse medlemsstaters indre grænser over land, bør de ved udrejse kun underkastes denne kontrol på ikkesystematisk grundlag ud fra en risikovurdering.
- (5) Den teknologiske udvikling giver i princippet mulighed for at søge i relevante databaser uden at forsinke grænsepassagen, da der sideløbende hermed kan foretages dokument- og personkontrol. Automatiske grænsekontrolposter kan være relevante i denne forbindelse. Anvendelse af passageroplysninger, der er modtaget i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/82/EF eller i overensstemmelse med anden EU-lovgivning eller national lovgivning, kan også bidrage til at fremskynde processen med den krævede kontrol ved grænsepassagen. Det er derfor muligt, uden at det får uforholdsmæssigt store negative virkninger for personer, der rejser i god tro, at styrke kontrollen ved de ydre grænser for bedre at kunne identificere personer, der forsøger at skjule deres egentlige identitet, eller som er omfattet af relevante indberetninger af sikkerhedsgrunde eller med henblik på anholdelse. Der bør foretages systematisk kontrol ved alle ydre grænser.

- (5a) Hvis systematisk kontrol ved (...)grænser imidlertid får uforholdsmæssigt store virkninger for trafikstrømmen ved grænsen, bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at foretage systematisk kontrol i databaser, dog kun hvis en sådan beslutning er baseret på en risikoanalyse, der vurderer, at en sådan lempelse ikke medfører sikkerhedsrisici. En sådan risikovurdering bør sendes til Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004¹ og være genstand for regelmæssig rapportering til både Kommissionen og agenturet. Denne undtagelse bør imidlertid kun gælde i en begrænset overgangsperiode for så vidt angår luftgrænser.
- (5b) Hvis en medlemsstat har til hensigt at foretage målrettede søgninger vedrørende personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, bør den straks underrette de øvrige medlemsstater, agenturet og Kommissionen. En procedure for denne underretning bør udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne inden for rammerne af Schengengrænsekodeksen.
- (6) Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004² indførte ansigtsbillede og fingeraftryk som sikkerhedselementer i EU-borgeres pas. Disse sikkerhedselementer er indført for at gøre passene sikrere og opretholde en pålidelig forbindelse mellem indehaveren og passet. Medlemsstaterne bør derfor kontrollere mindst en af disse biometriske identifikatorer, hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller indehaverens identitet. Samme princip bør gælde for kontrol af tredjelandssstatsborgere, når dette er muligt.
- (7) Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF³.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæiskagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

² Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (8) *(flyttet til præamblen og er nu betragtning 3a)*
- (9) Da målet med denne forordning, nemlig en styrkelse af kontrollen i databaser ved de ydre grænser som følge af den tiltagende terrortrussel, vedrører en af sikkerhedsforanstaltningerne i området uden kontrol ved de indre grænser og som sådan et effektivt fungerende Schengenområde, kan det ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, men bedre nås på EU-plan, og Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i medfør af proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordningen udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter forordningens vedtagelse.
- (11) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

¹ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

- (12) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne², henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF³.
- (14) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁴, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁵.

¹ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

² EUT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

³ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁴ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁵ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU².
- (16) Hvad angår anvendelsen af Schengeninformationssystemet, udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011. Resultaterne af søgninger i Schengeninformationssystemet bør ikke berøre artikel 1, stk. 4, i Rådets afgørelse 2010/365/EU.

¹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

² Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (17) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006¹ bør derfor ændres —

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 562/2006 foretages følgende ændringer:

I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Ved ind- og udrejse underkastes personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, følgende kontrol:

a) kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet og af rejsedokumentets gyldighed og ægthed, herunder ved søgning i de relevante databaser, herunder:

- 1) Schengeninformationssystemet
- 2) Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter
- 3) nationale databaser med oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, bortkomne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

For pas og rejsedokumenter, der omfatter et lagringsmedium, som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004, skal lagringsmediets ægthed kontrolleres.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

b) kontrol af, at en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, ikke betragtes som en trussel mod den indre sikkerhed, den offentlige orden, medlemsstaternes internationale forbindelser eller den offentlige sundhed, bl.a. ved at søge i de relevante europæiske og nationale databaser, herunder Schengeninformationssystemet.

c) hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller om indehaverens identitet, (...) kontrol af mindst en af de biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter udstedt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004*. Denne kontrol skal om muligt også foretages af rejsedokumenter, der ikke er omfattet af nævnte forordning.

2a. Hvis søgningen i databaser, som omhandlet i stk. 2, litra a) og b), (...) får uforholdsmæssigt store virkninger for trafikstrømmen, kan en medlemsstat beslutte at foretage målrettede søgninger ved bestemte grænseovergangssteder baseret på en vurdering af risiciene for den indre sikkerhed, den offentlige orden, medlemsstaternes internationale forbindelser eller den offentlige sundhed.

Omfanget og varigheden af den midlertidige indskrænkning til målrettet kontrol må ikke overstige det strengt nødvendige og defineres på grundlag af en risikovurdering udarbejdet af den pågældende medlemsstat. Risikovurderingen skal redegøre for årsagerne til den midlertidige indskrænkning til målrettet kontrol og skal bl.a. tage hensyn til de uforholdsmæssigt store virkninger for trafikstrømmen og vurdere de mulige risici og skal indeholde statistikker over passagerer og hændelser med relation til grænseoverskridende kriminalitet. Denne risikovurdering ajourføres regelmæssigt.

Den pågældende medlemsstat sender straks sin risikovurdering og ajourføringer heraf til Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004 og afgiver hver sjette måned rapport til Kommissionen og til agenturet om, hvordan der er foretaget målrettet kontrol. Den pågældende medlemsstat kan beslutte at klassificere risikovurderingen eller dele heraf.

* Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

2b. Hvis en medlemsstat har til hensigt at foretage målrettede søgninger i henhold til stk. 2a, underretter den straks de øvrige medlemsstater, agenturet og Kommissionen herom. Den pågældende medlemsstat kan beslutte at klassificere underretningen eller dele heraf.

Har medlemsstaterne, agenturet eller Kommissionen betænkeligheder ved hensigten, underretter de straks den pågældende medlemsstat om deres betænkeligheder. Den pågældende medlemsstat skal tage hensyn til disse betænkeligheder.

2c. Kommissionen skal inden to år efter den [dato indsættes: anvendelsesdatoen/ikrafttrædelsesdatoen, afhængigt af den endelige affattelse af artikel 2] sende Europa-Parlamentet og Rådet en evaluering af gennemførelsen og konsekvenserne af stk. 2a og 2b.

2d. For så vidt angår luftgrænser finder stk. 2a og 2b anvendelse for en overgangsperiode på højst [seks måneder][12 måneder] fra den [dato indsættes: ikrafttrædelsesdatoen].

2e. Den søgning i databaser, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og søgningen i relevante europæiske og nationale databaser, der er omhandlet i stk. 2, litra b), kan udføres på forhånd på grundlag af passageroplysninger modtaget i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/82/EF eller i henhold til anden EU-lovgivning eller national lovgivning.

Foretages denne søgning på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, foretages der kontrol ved grænseovergangsstedet. Denne procedure skal bestå af en kontrol af de oplysninger, der er modtaget på forhånd, sammenholdt med oplysningerne i rejsedokumentet, en kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets gyldighed og ægthed.

2f. Uanset stk. 2 underkastes de personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som passerer de indre grænser i medlemsstater, for hvilke kontrollen i overensstemmelse med de gældende Schengenevalueringsprocedurer allerede er fuldført med positivt resultat, men for hvilke afgørelsen om at ophæve kontrollen ved deres indre grænser i henhold til de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter endnu ikke er truffet, kun den kontrol ved udrejse, der nævnes i det pågældende stykke, på ikkesystematisk grundlag ud fra en risikovurdering.

aa) Stk. 3, litra a), nr. i) og ii), affattes således:

"i) kontrol af den pågældende tredjelandstatsborgers identitet og nationalitet og af rejsedokumentets gyldighed og ægthed, herunder ved søgning i de relevante databaser, navnlig:

- 1) Schengeninformationssystemet
- 2) Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter
- 3) nationale databaser med oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, bortkomne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

For pas og rejsedokumenter, der omfatter et lagringsmedium, skal chipdataenes ægthed kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater.

ii) kontrol af, at dokumentet i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede opholdstilladelse."

b) Stk. 3, litra b), nr. iii), affattes således:

"iii) kontrol af, at den pågældende tredjelandsstatsborger ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser, herunder ved at søge i de relevante europæiske og nationale databaser, navnlig Schengeninformationssystemet."

c) Stk. 3, litra c), nr. iii), udgår.

d) I stk. 3 tilføjes følgende litra:

"x) Den søgning i databaser, der er omhandlet i stk. 3, litra a), nr. i), og søgningen i relevante europæiske og nationale databaser, der er omhandlet i stk. 3, litra a), nr. vi), kan udføres på forhånd på grundlag af passageroplysninger modtaget i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/82/EF eller i henhold til anden EU-lovgivning eller national lovgivning.

Foretages denne søgning på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, foretages der kontrol ved grænseovergangsstedet. Denne procedure skal bestå af en kontrol af de oplysninger, der er modtaget på forhånd, sammenholdt med oplysningerne i rejsedokumentet, en kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets gyldighed og ægthed. "

y) Hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller om den pågældende tredjelandsstatsborgers identitet, skal kontrollen om muligt omfatte mindst en af de biometriske identifikatorer i rejsedokumenterne."

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.
